

1.-7. ÚNORA 1990

č. 34

Vítězslav Šeifler
Catalinka
"Překladek"
Marek & Karla (M&K)
31.1.90

CENA 1 Kčs

PŘEKLADEK

ČASOPÍS STUDENTŮ UNIVERZITY PALACKÉHO V OLOMOUCI

JAKÉ TO JE, JEDNAT Č GENERÁLEM

S 31. ledna v 7.30 se sešli zástupci ONV, MěstNV, Stavovské unie studentů /SUS/ na jednání se zástupcem velení Sovětské armády generálmajorem MEŠČERJAKOVEM. Zástupci Sovětské armády /SA/ o tuto schůzku požádali o den dříve s odkladněním, že chtějí přesunout 25 pásových vozidel z kasáren Prokopa Holého do SSSR.

Na jednání vlastním ovšem genmjr. Meščerjakov uvedl, že se jedná nikoli o přesun do SSSR, ale z Libové do kasáren Prokopa Holého na opravy a 15. 2. by vozidla jela do Vělké Bystřice na nakládku. Když byl genmjr. Meščerjakov studenty požádán, aby dodržel sliby, které dal občanům Olomouce na jednání 23. 1. a v neděli na manifestaci, prohlásil, že se "samozvanými skupinami" on jednat nebude. Budě prý jednat jedině se zástupci ONV. S velkými obtížemi mu zástupci OF a studenti vysvětlili, že Olomouc bude tzv. "studentským městem", a tedy bude muset jednat i se studenty.

Studenti: Nemohla by se oprava pásových vozidel uskutečnit v prostoru Libové pomocí pojízdných opraven ŠA a ČSA?

Meščerjakov: Ne.

S: Jsou-li pásová vozidla schopna přepravy do Olomouce, nemohla by přejet přímo do Vělké Bystřice a tam se navagonovat?

M: Ne

OF: A proč?

M: To je vojenské tajemství.

S: Kolik je ještě pásových vozidel v Olomouci?

M: Vojenské tajemství.

OF: Slíbili jste, že pásová technika se bude přepravovat na podvalnících...

M: Nepřipadá v úvahu, pojede po cestě. Máme jen jeden podvalník.

OF: A co kdybychom Vám podvalníky zajistili, ve spolupráci s ČSA?

M: Nesouhlasím, to bychom museli zaplatit.

S: Proč by SA nemohla zaplatit podvalníky, když nám "dluží" miliardy? /viz. prohlášení vládního zmocnence o financování pobytu Sov. armády v ČSSR. Sověti zaplatili za pobyt 300 milionů Kčs a nás stát 6,5 miliardy Kčs./

M: Nic nezaplatíme, vozidla pojedou po silnici.

S: Jestli pojedou pásová vozidla po silnici, upozorňuji Vás, že studenti zablokují výjezdy z kasáren...

Na to se genmjr. Meščerjakov zvedl a odešel si stěžovat k předsedovi ONV, že se studenty a OF nelze jednat.

Zástupci studentů upozornili na to, že tento generál je jiný než ten, který byl v neděli na manifestaci, ačkoli se oba shodně představili jménem Meščerjakov. Vrchol vzniklému rozruchu nasadil sovětský generál, když na dotaz redaktora TV, jak že se tedy jmenuje, odpověděl, že Petrov. Světlo do věci se jménem vnesl až předseda ONV, který zjistil, že tento pán je opravdu genmjr. Meščerjakov, velitel olomoucké posádky SA. Ten "nedělní" generál byl genmjr. Doběžkazanov, jehož zástupce. Na dotaz redaktora TV, proč se před chvílí představil jako Petrov, odpověděl, že to byla legrace. Poté i s trumfoníkem odešel.

Karel Pohl

zástupce studentů na jednání s představiteli SA v Olomouci

ZASEDÁNÍ SUS V BRNĚ

31. ledna 1990

Dnes v 11.00 začalo zasedání parlamentu SUS. Poprvé mimo hlavní město ČSR, a to v Brně.

Každé předcházející zasedání probíhalo více-méně spontánně. Spontánně píší proto, že nechci použít výrazu chaos. Závěry mnichahodinových debat, někdy i 15 hodin, se na zúčastněných podepsaly zvýšenou únavou, neuměním jednat v tak velké skupině lidí a hlavně smahu o některých slovenských kolegů rozbit sna-hu o jednotný, federální parlament vysokých škol, rozbít jednotnou studentskou organiza-ci.

Brno, jakoby dnes přetrhlo chmury a černé mraky, které nad parlamentem vždy visely. Po-prvé při dnešním zasedání i ti největší od-půrci mluvili v duchu jednoty. Během celého jednání panovala výtečná nálada a všichni se těší na další setkání, které proběhne 9. 2. v Bratislavě, dřívějším centru neprozumění.

O čem se dnes jednalo?

1./ M. Mejstřík informoval o cestě do Francie, které se dále zúčastnil Tomáš Ctibor. Jednali jménem studentů Československa a Ctibor jako zástupce ministerstva školství. Byly učiněny mnohé nabídky. Nyní bude záležet na naši vlá-dě požádat o tuto pomoc. Což je nezbytné k tomu, aby Francie mohla pomoci. Jedná se hlavně o materiální pomoc a možnost studia na francouzských fakultách zdarma.

2./ Majetek SSM. Na základních organizacích SSM se s majetkem naloží tak, jak se samotní studenti dohodnou se svými ČSV SSM. Unie na UP Olomouc již jedná s Michalíkem /před. SSM/. Náš návrh je takový, že majetek SSM se roz-dělí stejným dílem mezi veškeré studentské organizace, které již vznikly. Dne 1. 2. je další jednání. Informovat Vás budeme v Přet-laku.

3./ Vojenské katedry: problematika velice, velice složitá, která by zabírala min. 5 stran. Proto jsme se rozhodli svolat na středu 7. 2. 1990 ve 14.00 sraz jednotlivých fa-kult, kde budete s touto problematikou sez-námeni co nejpodrobněji a sami rozhodnete jak dál postupovat. Velice důležité. Bude plakátováno.

4./ Státní bezpečnost. Tak jak v celé naší zemi, tak i v našem městě /ověřeno/ dale ve-sle pracuje: odposlouchávání telefonů, špiclování, vedení záznamů... atd. V Olomouci používá stále všechny prostory, stejně jak před revolucí. Zbraně vlastní dál. Bylo vypracováno prohlášení, které bude uve-rejno ve sdělovacích prostředcích, za okamžité rozpuštění této zločinecké organi-zace. Toto prohlášení by měly podpořit de-monstrace ve všech větších městech, i Olo-mouci.

5./ Zahraniční sekce. Schází se samostatně ze všech VŠ. Naše zahraniční sekce Vás bu-de o své činnosti informovat v příštím čís-le.

6./ Učení pro demokracii. Kanadští lektori angličtiny se dostaví do Prahy 16. 1. Jde o první várku v počtu 75. V samotné Kanadě je jich připravených 600.

Na naší UP je zažádáno o 8 lektorů /na kaž-

dou fakultu 2/. Více zatím není možné.

O další činnosti Unie, jak v parlamentu, tak na UP budete podrobě nadále informováni prostřednictvím Přetlaku a ve středu 7. 2. na schůzkách fakult, kde se bude jednat již o zmíněných voj. katedrách.

Pavel Crha

MARTA V OLOMOUCI

16.00 hodin: Čekáme před rektorátem, plni nervozity z očekávání. Uběhne 10 nekonečných minut, když se ze zatáčky vynoří bílý Oltecit s pražskou SPZ. Vystupují bratři Ebenové a... obklopena houfem fotografů, kameramanů a novinářů, kráčí Marta s nesmělým úsměvem na rtech směrem ke kanceláři rektora University. Ten ji vítá milými slovy ve své honosné rezidenci. Atmosféra je omamná, připomíná přijetí vzácného hosta na Pražském hradě. Připadáme si malí, drzí, zbyteční. Opouštíme kancelář a necháváme pana rektora s jeho hosty osamotě.

Krátce po 17 hodině doprovázíme Martu a bratry Ebenovy k panu arcibiskupovi. Mons. ThDr. František Vaňák, arcibiskup olomoucký a metropolita moravský, jak zní celý titul, přijal naše hosty velmi vlídně, pobesedoval s nimi a provedl je celým arcibiskupstvím, Zdůraznil tradici bohoslovecké fakulty na Universitě Palackého a vyjádřil potěšení nad tím, že se bohoslovecká fakulta vrátila do svazku University. O paní Kubišové se pan arcibiskup vyjádřil jako o druhé Emě Destinové.

Dóm 17.45

Stojíme ve Svatováclavské kapli, v níž slouží mši dr. Dýmal, který na ni pozval i Martu Kubišovou. Tady stráví naši hosté celou hodinu. V té době již na hale UP začíná koncert, v jejímž závěru Marta vystoupí.

dují Marty Kubišové. Přesto opět vítězí soudnost a skvělé Koubkovo vystoupení je korunováno bouřlivým potleskem.

Následuje další přestávka. Mezi lidmi je cítit napětí, které se každou chvíli chystá explodovat.

Po večeři v hotelu Palác přichází Marta i s bratry Ebenovými do šatny. Krátké seznámení s Karlem Plíhalem, s nímž za chvíli budou secvičovat 2 lidové písničky. Přichází čas pro nás krátký rozhovor.

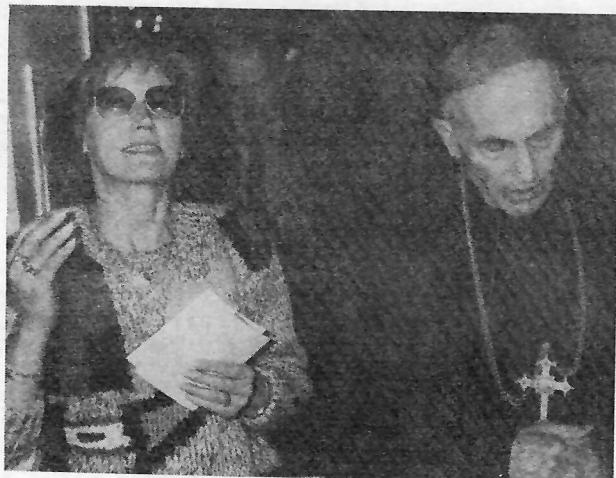
Přetlak: Paní Kubišová, jaký je Váš vztah k Moravě, k Moravanům a Olomouci vůbec?
Marta Kubišová: Já mám prostě Moravany velice ráda, protože jsou takoví hrozně milí lidi, takoví vřelí. A samozřejmě studenti, to jsou ted miláčci národa.

Př: Jistě se budete chtít vrátit ke zpívání. Máte už nějaké angažmá?

M.K.: Ne, chci zůstat totálně nezávislá. Nápadu je spousta, dokonce se i v úvahách přikročilo k vytípování data mé první československé premiéry, bude to někdy začátkem června nebo koncem května. Zatím mám spoustu jiných akcí, dělám něco takového jako tady, besedy se dvěma, třemi písničkami. Atmosféra této setkání bývá velice hezká, ale mé okolí mi to začíná mít trochu za zlé, že se rozptyluji a že se nevěnuji práci. Já nechám kapelníky, ať mi to vymyslí.

Př: A máte už nějaký konkrétní projekt?
M.K. Můžu Vám prozradit, že na to přišel Supraphon při našem "vzájemném namlouvání" po těch 20 letech. Vydají v edici Trezor moje písničky, které dřív měli lidi rádi. Z toho bude LP deska. Dále se chystá nová LP deska, tedy z nových titulů. Bude to dělat Zdeněk Rytíř, on je mým producentem u Supraphonu.

Př: Dnes budete hrát s bratry Ebenovými. Chcete v této spolupráci pokračovat nebo to vyplynulo ze situace během studentské stávky?
M.K.: Naše spolupráce se datuje už od 10.10. loňského roku, kdy jsme se poprvé sešli na prknech Ypsilonky a vlastně od té doby skončil můj klid. Naše spolupráce se stávkou rozdrobně nesouvisí. Tehdy 12. října napsala o Ypsilonce Mladá fronta takovou malíčkovou recenzi, nicméně všimaví lidé hned něco vytušili, takže mně se potom netrhnut telefon na stole.

18.00 ... Koncert Sportovní hala UP

Z 80 % zaplněná hala sumí neklidem. Pár minut po šesté vystupuje na pódiu dvojice moderátorů - Ivan Langer a Josef Horák. Oba uvádějí a vtipně glosují celý večer. V jeho první části se na prknech objevují skupiny Piano a Fleret. Piano hraje několik osvědčených "pakáren" a plynule rozpumovává publikum. Je to výborný rozjezd a hala kvituje vystoupení s nadšením. Fleret se snaží navzenou atmosféru udržet, ale jeho spojení country, folk a hospodských "juchaček" působí přinejmenším rozpačitě. Po přestávce se na pódiu objevuje "spartakiádní" image skupiny Mnága a Zdorb a mladé publikum rozpoutává tanecní show pod pódiem. Nadšené přijetí této části obecenstva ostře kontrastuje s protaženými obličeji části usedlejší. Mnágové jsou ovšem výborní, z jejich projevu tryská hravost, opravdovost a naléhavost. Podpódiové tanecníky vrací zpět do indiánského posezu Vašek Koubek se svou harmonikou. Po prvních tónech jeho písni se v obecenstvu rodí vlna nevole a starší "spoluobčané" se doža-

Př.: Takže dojem, že jste se poprvé objevila na Václavském náměstí, není správný.

M.K.: Ne, už předtím jsem vystupovala v Ypsilonce, kdy jsem měla dokonce dojem, že jim za to, co dělají, zavřou divadlo. Bylo to tam neuvěřitelně fantastické. Nepřijemnosti měli, ale divadlo jim nezavírali, tak jsem se prestávala divit. A pak už jsem se nedivila ničemu.

Př.: Jak jste se vůbec dostala k tomu, že jste tehdy zpívala na Václavském náměstí?

M.K.: No tak, že za mnou přišel Petr Lebl z DAMU ze Stávkového výboru a povídá: "Paní Kubišová, nezazpívala byste za nás, studenty DAMU, hymnu na prvním ozvučeném Václavském náměstí?" My do té doby totiž skandovali a plácali jen tak, nikomu. Já jsem řekla, že samozřejmě a ráda. No, on pro mě pak přišel a vedl mě ke Svobodnému slovu. Já jsem se tomu divila, protože mikrofon měl být podle mého názoru u sv. Václava. Takže mu říkám: "Tak kam půjdeme?" A on, že to je takový zašmodrchaný a najednou nás potkal Jirka Černý a povídá: "Marto, chtělo by to takovou kroužkou "Motlitbičku". Já povídám: "Ale počkej, já jsem te už úplně zapomněla" a on na to "No jenom tu, což dělala na tý "šafránový" desce. Jenom tu jednu sloku." No a to už jsem byla téměř nahore, najednou mě vyšoupli před lidi - a bylo.

Př.: Jaký je Váš názor na autonomii Moravy?

M.K.: Je to ted hodně diskutovaná otázka. Ať je klidně autonomie Moravy nebo není, hlavně ať se nerozpadneme jako Československo. To si myslím, že je důležité. Zkrátka aby toho nebylo zneužito.

Př.: Jaký dojem na Vás zanechala návštěva u arcibiskupa?

M.K.: Pan arcibiskup je báječný člověk. Nikdy se mi takové cti nedostalo, abych měla možnost mluvit s tak vysokým církevním hodnostářem. Tak já jsem vděčná za to, že jsem mohla chvíliku pobyt v jeho společnosti.

Bratři Ebenové za chvíli odcházejí na scénu. Nervozitu publika poněkud uklidňují svými chytrými a ironickými písničkami, které opět nutí hluč do smíchu. Asi po čtyřech písničkách Marta epouští šatnu a vchází do paprsků reflektorů...

Vřelý potlesk ji vítá na scéně a nutí k tomu, aby nesčetněkrát opakovala slůvko "děkuji". Dvě písničky s bratry Ebeny, 2 lidovky za doprovodu Karla Plíhala a neprekonatelná Motilitba na závěr, to je stručná bilance jejího

FOTO: M. ŠTOBĚL

vystoupení. Stojící a aplaudující hala, spousta květin a přání ji vyprovází do šatny, kde ještě ochotně rozdává autogramy. Lidé odcházejí domů, pro Martu končí její "olomoucký den"

...na závěr:

Přetlak: Marku, jak by ses vyjádřil k tomu, cos dnes v Olomouci zažil?

Marek Eben: No, já jsem měl z toho trošku pocit, jako kdybym deprovázel prezidenta republiky. To je moje první takováto zkušenosť. Rátkali jsme si s klukama, že to panu Havlovi rozhodně nezávidíme, je to sice krásné a my sami ho máme rádi, ale musí to být na něj strašný nápor. Zvlášt tady, na Moravě.

sestavili: Tomáš Piňos
Milan Hanuš

VIDEOBOHBA

Z New Yorkské burzy je v poslední době hlášen prudký pokles cen filmů a videoprogramů. Podle finančních expertů je to způsobeno tím, že v nejbližších dnech má být slavnostně předveden veřejnosti videozážnamem "Happeningy" autorů Langra a Zukala, který naturalisticky a ve své nahotě ukazuje průběh některých studentských akcí v Olomouci.

Toto dílo, aniž ho zatím kdo viděl, /pozn.red.- redaktorům Přetlaku se podařilo zjistit jen to, že je zvukový/ bylo nařízeno na 12 Oskarů /což je asi o polovinu více než dostal Formanův Amadeus/, na Nobelu cenu míru, na Berlínského medvěda, na Zlatou palmu, dále pak Zlatou lyru, Děčínskou kotvou, Zlatý palcát, Olomoucký tvarůžek, Putovní standartu Dopravních staveb,

Označk branné zdatnosti a v neposlední řadě ha cenu olomouckých knihkupců. Dále byli autoři /bez jejich vědomí/ vyfoceni vedle vlajky pionýrské org. č.26 z Doloplaz a zaneseni /bez jejich vědomí/ do kroniky.

Z tajných kanálů se nám podařilo zjistit, že slavnostní premiéra, která se má konat v úterý 13. února v olomouckém videoklubu ARBAT /při kině Moskva/, zúčastní se /v přestrojení/ i dva velvyslanci černého kontinentu, /jejichž jména a určení státu nemůžeme z důvodu bezpečnosti uveřejnit/ kteří chtějí užít této události k vyřešení tzv. "gumovníkové aféry". Není vyloučeno, že se premiéry zúčastní v přestrojení dokonce i sami autoři. V každém případě je tato společenská událost obrovským skokem vpřed v oblasti kultury olomouckého okresu a možná, že ještě kousek dále.

ANDY WARHOL
6. B. 1928 - 22. 2. 1987
amer. malíř a film tvůrce; do krátké perio-
dy abstraktního expresionismu se věnoval
pop-artu. Používal fot., materiál z Mass-
medií /sport, kultura, reklamy, reportáži sním-
ky/, jehož variace zanechávají vzhledem výraz-
nějšího pereření a rassudu vede s dehu-
dou moderního světa. Proslavil se rovněž fa-
ktem života Juanita amer. i evropských filmů
Chelases, Teló, Svinstvo/ Castro, Dívky z hotelu
/Malá československá encyklopédie,
Académia 1981/

ANDY WARHOL JOHARAYNA

"Nikdy jsem nepotkal člověka, kterého bych nemohl nazvat krasavcem... V určitém životním období je každý člověk krásný." ...ale kní

...ale krásá a bo-
hatství nemá nic
společného s tím,
jak jste dobrí,
protože jen si
vezměte všechny
krásné lidé, kte-
ří dostanou rako-
vinu...

"Hodně se napřemýšlím o lidech, o kterých si všechni myslí, že nemají žádné problémy, kteří se ožení či vdají a žijí a umrout a všechno je báječné. NIKOHO TAKOVÉHO NEZNÁM. Každý má nějaký problém, i když jde třeba jen o neplachující záchod."

"**Bud JEN JEDNOU**,
nebo **KAŽDÝ DEN**.
Když uděláte něco
jednou, je to **vz-rušující**. A když
to děláte každý
den, je to **vzrušující**. Ale pokud
to uděláte, dejte
me tomu, dvakrát
nebo to děláte.
skoro každý den,
přestane to být
dobré. Dobré jsou
jen ty dva extrémy:
jedenkrát nebo kaž-
dý den."

"Největší cena, kterou platíte za lásku je, že musíte mít někoho nabízkou, ze nemůžete být svým vlastním párem, což je přitom mnohem lepší."

"Sex je v každém případě víc vzrušující na plátně než v mezi řádky než v posteli. Ať si o něm děti čtou a těší se na něj a pak těsně před tím, dosud se k němu jím tanou reálně, jim vyklopte novinu, že tu nejvíc vzrušující část mají už bez tak za sebou."

"Každý den je nový den. Zítřek nebude všechno tak důležitý, tak

"**Jak** se všechno tak rychle mění, nemáte šanci najít svou vysněnou představu neporušenou ve chvíli, kdy na ni bude- te připraveni."

"Jakmile nete něco získáte to, chťt!"

POP - ART /ért., angl. popular art/, "velkoměstský folklor" - um. směr, vznikající v Anglii a USA na přelomu 50. a 60. let 20. stol. Svým antitradičním a antisettismem navázal na dadaismus, podobně jako dadaistické hnutí využíval v um. díle banálních atributů vědního dne /reálné předměty, seriály comics, assembláže, montáže děl reprodukčních technik, prvky závesného obrazu/, většinou zpodobněných, v jejich absurdnosti. Užití nové techniky vedly ke stírání tradičních hranic mezi jednotlivými druhy výtvarného umění. P. se stal p ředkem nového velkoměstského prostředí a odhalil některé negativní civilizační momenty.

K dalším oblíbeným Warholovým námětům patří elektrická křesla a automobilové nehody. Známé jsou jeho portréty osobnosti jako Marilyn Monroe, Liz Taylor, John Kennedy nebo Elvis Presley.

Jeho ateliérem byla FACTORY - oprav-

dová továrna na umění, kde obklopen různými výtvarníky, herci, básníky, kritiky - prostě umělci i rádobyumělci vytvářel své serigrafie. Vznikaly zde i avantgardní filmy, které ve vzácné shodě šokovaly jak kritiky, tak i diváky. Například v 6ti hodinovém filmu "Spánek" představuje titulní a jedinou roli spící a chránějící muž... Sféra Warholových zájmů zasahovala i do

Síra Warholových zajm zasáhovala i do hudby - stal se producentem projektů skupiny THE VELVET UNDERGROUND. Kritik Robert Hughes napsal: "Warholův důraz na opakování a přesycení se objevuje jako nejsilnější poselství, jaké kdy vyjádřil americký umělec o konzumní společnosti."

Warhol dokázal s využitím glorifikace symbolů konzumní společnosti demonstrovat životní styl Ameriky své doby. Jeho osoba je neméně zajímavá a rozporuplná jako jeho dílo. Sám říkal: " Chci zůstat tajemný. Nechci hovořit o své podstatě. Ale jestli o mně chcete vědět všechno, stačí se podívat na moje obrazy, moje filmy a mě samotného. To jsem já, já. Uvnitř není nic."

Pokud se tedy chcete seznámit s osobností Andy Warhola prostřednictvím jeho díla, jak sám doporučuje, navštivte výstavu v pražském Domě slovenské vědy a kultury v Furkynově ulici, která potrvá do 17.února. Jako malý závdavek vezměte zatím několik úryvků z jeho knihy "Od A k B" a zase zpátky..."

estavil: Tomáš Novák

LUCERNA 28. 01. 1990

ANDY WARHOL

/ZPRÁVA O JEDNOM KONCERTU/

Nápad uspořádat "SHOW k VÝROČÍ 1970 DNÍ UMRTÍ ANDY WARHOLA" by se nezasvěcenému mohl /zřejmě oprávněně/ zdát poněkud morbidní. Ovšem právě a jenom v případě excentrika Warhola, který celý život šokoval konzervativní "normoobčany" a v nejrůznějších absurditách si přímo liboval, lze tento projekt ne jenom pochopit, ale i s nadšením přivítat!

Úvod obstaral dokument o Andyho životě a díle, promítaný na obrovské plátno. Na něm jsme také prostřednictvím videokamer sledovali "truchlící průvod", který doprovodil raket z Václavského náměstí přímo do sálu. "Obřad" spočíval v tom, že se na raket odkudsi od stropu snesl déšť plechovek od COCA-COLY, proslulého objektu a oblíbeného námětu "nebožtíkovy" tvorby.

Jako první uctili Andyho památku svým vystoupením P.V.O - alias PSI VOJÁCI. Začátek byl poněkud rozpačitý. Pak už se ale Filip Topol dostává do varu a jeden z vrcholu večera je tu hned na úvod. Filip dokáže vybíčovat svůj hlas od civilní recitace až kamsi k exaltované hysterii. Jeho neuveritelné nasazení, úžasná naléhavost hudby a velmi dobré texty musí poslychače když ne přímo strhnout, tak alespoň silně zaujmout. A ve chvílích, kdy ve stavu nepodobném transu zpracovává klavír, došlo i na pověstnou krev na klávesích...

Exotická JAYA S YANDIM BANDEM přinesla po obnažených nervech uvolnění v podobě nádherné muziky, ze které čiší radost a pohoda. Stalo se však něco, co dalo zbytku večera poněkud hořkou příchuť... Undergroundoví fanoušci začínají pískat. To se občas stává - lidé křičí, dupou, pískají... prostě koncerty tohoto druhu mají svou zvukovou kulisu i ze strany posluchačů.

Ale najednou poněkud znejistí. Něco mi tu nehráje. To přece...

Papírová koule letící na podium mě definitivně vede z pochybnosti. A no, "hudební fanoušci" dávají najevo svou ne-libost.

/Nedostatek taktu a naprostá absence tolerance je na koncertech, kde se sejde víc kapel, běžným a všeobecně známým faktem. Jsem opravdu naivní. Proč by zrovna tady tomu mělo být jinak?/

Když ale půvabnou zpěvačku zasáhne do tváře plechovka od COCA-COLY, ztuhnu. To už není nevyhovovanost. To je svinstvo. Vyburcován spáteným, nevěřícně sledují dění kolem sebe. Jako bych viděl nějaký neskutečný film. Bohužel, tento dokument lidské ubohosti a tuposti je až příliš živý...

Prosté rozladění ustoupilo.

Jsem zhmusen a je mi smutno.

S úžasem si uvědomuji, že výkon skupiny není "nepřízní" některých jedinců pojmenovanán ani v nejmenším. Skláním se před morální silou zpěvačky, která dokázala pokračovat, obdivuji Slávku Jandu, který, ač vytrvale bombardován plechovkami, nezúžil svůj široký úsměv ani o milimetr... Když s ním později hovořím v zákulisí, přizná se mi, že něco podobného se mu ještě nestalo. Cítil však profesionální povinnost dovést vystoupení do konce. YANDIM BAND

FILIP TOPOL

nejen že se nenechal donutit k odchodu, ale naopak ještě vystupoval svou spontánnost. Tím všechny ignoranti a omezence dokonale převezl.

Kultovní kapela českého undergroundu GARÁŽ se postrala - jako obvykle - o strhující zážitek. Exhibicionista Tony Ducháček fascinoval svým provokujícím chováním na podiu. Jeho nadhled, hranicí až s arogantním pohrdáním a výsměchem publiku, je ale nenucený a přirozený. Fanoušci svého Tonyho prostě "žerou"...

Zatím nepříliš známý VELVET UNDERGROUND REVIVAL BAND zaujal hlavně fajnšmekry. Zde už napovídá samotný název, skupina programově usiluje o přiblížení se projektu legendárních VU. Tato americká skupina zářila na přelomu let 60. a 70. Je spojena s osobností Andyho Warhola, který byl jejich jakýmsi patronem a duchovním otcem. /Vytvořil mimo jiné i obal na první album "VELVETU" z roku 1966 - jak jinak než naprosto originálně. Na titulní straně je pouze veliký žlutý banán a Andyho podpis. Víc nic. Kdo má desku v ruce poprvé, je zmeten. Dokud ji neotočí, neví ani, jak se skupina a samotná deska jmenuje./

Raket, přinesená na počátku večera, je otevřena.

Uvnitř je volně ložená hromada... Čeho?

Tony Ducháček v ní loví... a vzápětí do hledistě letí - banán! A následují další. Lidi šílí! Atmosféra připomíná vulkán, který právě explodoval /a to není narážka na panující klimatické poměry/. Těch banánů jsou snad stovky.

A "V.U.R.B." předvádí skvosty z repertoáru svých slavných předchůdců. Iluze je téměř dokonalá...

Cestou si třídí dojmy s pocity. Nejrůznější náznaky na počátku celého tohoto podniku dávaly tušit, že by mohlo jít o velkolepý happening. Jednotlivé nárazy, výborné samy o sobě, zůstaly však nedotčené, na pul cesty. Doplataly na to, že se nepodařilo celý večer navzájem provázat a sjednotit. Snaha pořadatelů o "odvaz" byla očividná, zůstalo však jen u pokusu. I přes všechna hluchá místa mám pocit, že jsem zažil neobyčejný večer... *Vonda Musák*

JAKIJSME

Z STÁVKOVALI (2) M. HANUŠ

21. 11.

Dopoledne v bouřlivých diskusích jednotlivé fakulty hlasují o bodech prohlášení. Na lékařské, pedagogické a přírodovědecké fakultě je přijato pouze desetibodové prohlášení, filozofická přijala i dvanáctibodové /tedy včetně požadavku zrušení čl. č. 4/: Dovídáme se, že dva studenti, zatčení v neděli v noci, byli včera, po zásahu rektora, propuštěni.

16.00 - Smeralovy koleje

Na tomto setkání je dohodnuto, že Univerzita Palackého podporuje desetibodové prohlášení a navíc filozofická fakulta vydává dvanáctibodové prohlášení. Mezi studenty se začíná schylevat k rostržce.

Množí se zvěsti, že na přírodovědecké fakultě jsou nestávkující studenti podporováni fakultním výborem SSM a děkanem PřF.

17.00 - město

Celá Univerzita v dvojstupech, se svíčkami v rukou, jde městem až na náměstí, kde se koná míting. Tento mlčenlivý průvod, bez jediného transparentu a hesla, byl předvěstí tváře, jakou studenti sametové revoluci vtiakli.

V té době jsou příslušníci VB připraveni zasáhnout proti studentům v prostoru Žerotínova náměstí. To, že nakonec nezasáhnou, je velkým vítězstvím rektora po dvouhodinovém jednání.

Na náměstí pak přeče Václav Chýlek, jménem studentů UP, k překvapení všech, dvanáctibodové prohlášení.

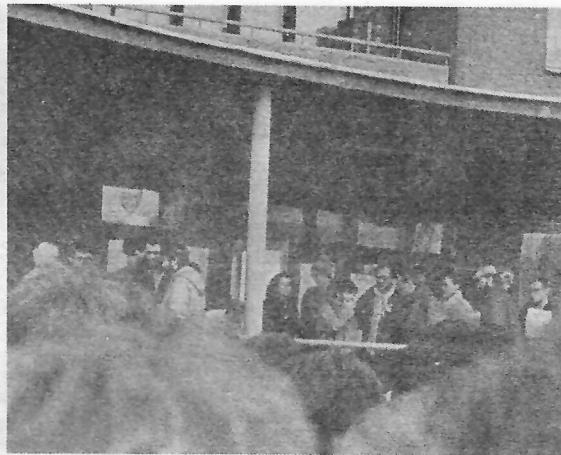
22.00 - U-klub

Koncert Jana Buriana v U-klubu se mění v diskusní fórum. Burian vypráví o tom, jak oni to prožívali v r. 1968 a varuje před tím, abychom se nenechali uklébat a celá revoluce nepřešla "...do ztracená".

Je narychlo svolána valná hromada do U-klubu. Studenti, především z filozofické fakulty, požadují okupaci některé z fakult a hal. Odmítají vyjednávání s představiteli University, protože ti jsou proti stávce a jsou spojeni s KSČ, proti jejíž nadvládě studenti vystoupili.

Napětí dostoupí vrcholu ve chvíli, kdy stávkový výbor oznámi to, co je řádě studentů už jasné. Ze totíž stávka přerostla rámec protestu a solidarity, dostala se na pozici politiky. S tím ale mnozí studenti nechtějí nic mit. Strach z možných následků je příliš silný. Další početná skupina sice souhlasí s tím, že stávka už je věcí politickou, ale mají pocit, že přílišný radikalismus především filozofické fakulty. Zadusi slibné hnutí už v počátku, a že proti radikální požadavky neziskáme pracující. Diskuse probíhá v silných emocích a jediným výsledkem je domluva na tom, že zítra dopoledne bude setkání všech stávkujících studentů na hale UP.

STÁVKOVÝ VÝBOR ZDE SE V PRVNÍCH
DNECH TŘÍDIL A STANOVÍKA

V noci Stávkový výbor rozhodne o tom, že zítra okupujeme filozofickou fakultu.

22. 11. - středa

Bala UP. Na toto setkání jsou přizváni jen lidé, kteří souhlasí se stávkou. Není proto připuštěno ke čtení prohlášení nestávkujících studentů. Později je nám to vydítáno jako nedostatek demokracie.

Na hale mimo jiné vystoupil na naší podporu doc. Jaroslav Miloš Korhon, člen Stávkového výboru, oznamuje návrh Stávkového výboru o okupaci FF UP. Hlasování všech tento návrh schvaluje. V té době sedí J. Křeččan u rektora a oznamuje mu okupaci jako hotovou věc. Mráz mu běhá po zádech při pomyslení, že studenti na hale okupaci neschvalí.

12.00 - město

Odvážní pracovníci Výzkumného ústavu Sigma tisknou na počítačích pro studenty první stovky prohlášení a výzvy k manifestační generální stávce 27. 11. od 12-14.00 hodin.

19.00

Setkání zástupců jednotlivých pater kolejí se členy Stávkového výboru. Konečně jsou vysvětlena naše stanoviska vůči Praze. Našim úkolem je bezvýhradně podporovat Prahu, protože tam se láme chleba a tam vědí, když je který požadavek adekvátní situaci. V Olomouci nelze politikařit samostatně.

Po ujasnění polemiky o desetibodovém a dvanáctibodovém prohlášení. Konečně může začít "vývoz revoluce".

23. 11. - čtvrttek

Okupací filozofické fakulty se najednou vše rozjíždí do maximálních obrátek. Vznikají sekce plakátovací, výjezdová, tisková a další. Výjezdová sekce organzuje výjezdy plakátovacích skupin do okolních měst a vesnic.

Kurýři přinášejí poplašné zprávy z VŠB Ostrava. Stávkový výbor tam pracuje velmi špatně, proto je rozhodnuto, že UP Olomouc vezme na svá bedra agitaci celé severní Moravy.

Ve čtvrtek a pátek vyjíždí celkem 500 studentů vybavených plakáty a letáky do všech důležitých aglomerací severní Moravy. Akční rádius je od České Třebové až po Třinec, na jih potom po Kroměříž.

Boj o každého dělníka je veden i v Olomouci. U bran továren stojí studenti a agituji. Ne všude se setkávají s pochopením. U Moravských železáren jsou dokonce několikrát fyzicky napadeni. Byl vydán zákaz vstupu do továren. Komunisté se snaží izolovat studenty od ostatních.

Večer se koná na hale koncert za účasti